

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

VERSCHIJNT APERIODIEK BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER, — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8,— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0,35

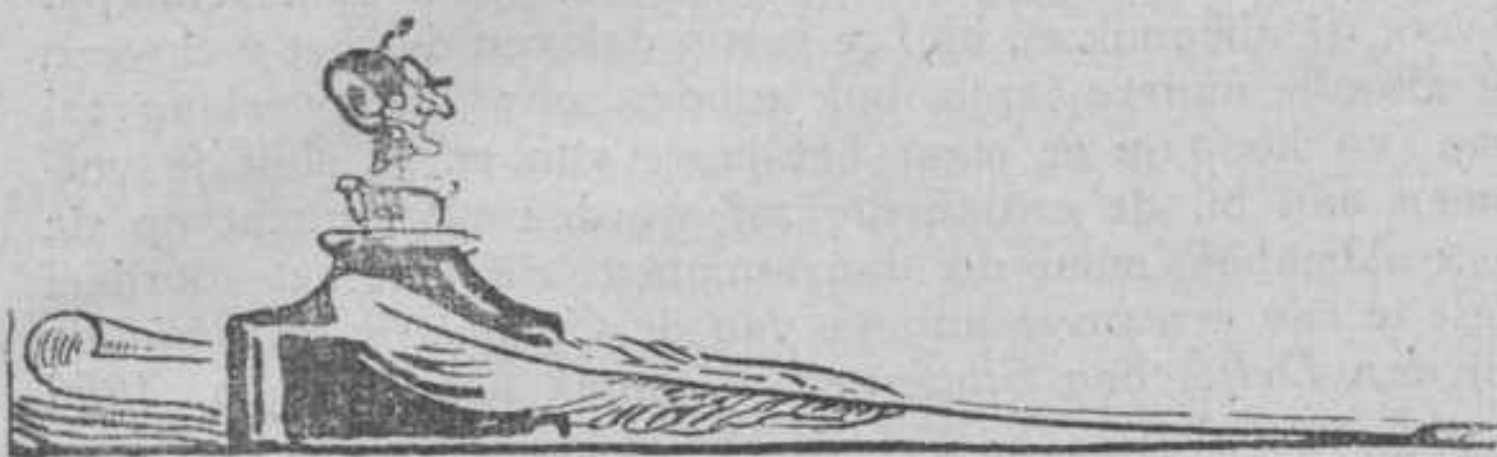
ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: MARKT 37a

UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95

22STE JAARGANG — 29 OCTOBER 1949 — 4 BLZ. No. 6

HOOFDREDACTEUR: G. J. VAN DER GRINTEN. GRIFFIER: W. E. RÖELL.

REDACTEUREN: H. G. SENF — S. J. J. DE JONGH — R. L. BOSCH — G. H. HOFSTEDÉ

REDACTIONEEL

Hij lachte luid en onbedaarlijk. Het was ook werkelijk een lachwekkend aanzien.

Hoog en ongenaakbaar in een luie stoel gezeten beschouwde hij het gewriemel en het deinen in de zalen.

Wat was het ook gek. Eerste jaars die vochten uit pure vitale levenslust, tweede jaars, hun jongenstijd nog niet vergeten, ijverig meedoend, derde jaars, vierde jaars...

Onbedaarlijk moest het Zotje lachen om deze dagelijkse een-acter, immer zo spontaan opgevoerd.

Wat deden ze toch belachelijk; altijd hetzelfde of jongens-achtig of belangrijk doend of obscuur.

Ja altijd hetzelfde, en dit aspect deed hem mijmeren in zijn comfortabele zetel. Immer, zoals al ruim honderd jaren was het hier hetzelfde, de charme van iets steeds wederkerends en toch weer een fractie anders, onverwacht.

Hij was gevoelig voor deze nuances in dit zich steeds herhalende schouwspel. Ja, het spel dat telken jare weer opgevoerd werd en het Zotje dacht aan de positie van de spelers, die tegelijk ook toeschouwer waren.

Voorwaar een gespleten houding in theorie, maar hoe vaak niet in de praktijk?

Hij dacht aan de afloop van het spel als toeschouwers en spelers naar huis gingen. Wat was er hier nu over te denken, gewoon, ze gingen naar bed, vermoeid en de volgende morgen zouden ze opstaan en een college al of niet verzuimd hebben. Maar wat zouden ze aan hun spel hebben gehad, zou het hen iets goeds opgeleverd hebben? *)

Het Zotje glimlachte, vele jaren had hij dit zich afgevraagd en hoe velen had hij terug zien komen in de zalen als reunist zonder vrees of blaam?

En als hij dan toch glimlachte, waarom het dan ook niet gedaan over de pessimistische stemmen die steeds vaker weerklonken?

Hij wist het ook, deze stemmen waren in de loop der tijden zo nu en dan opgegaan.

Daarom glimlachte hij en dacht vergenoegd, dat het wel immer zo zou blijven.

Maar alle donders, het wordt nu toch werkelijk tijd dat U iets gaat schrijven in uw blad.

Reeds vele foeten gingen U voor. Draalt niet langer!

In ernst echter, de Redactie vestigt er uw aandacht op, dat U inderdaad copy kunt inleveren.

Wat heeft U in de reeds enige tijd geleden groentijd niet betoogd over het Corps?

Zei U niet dat men er iets aan moest geven?

Doe dat dan!

*) Niets.

UIT'T ROODE KAMERDE

Om te beginnen maakt de Senaat zijn verlangens bekend het volgende Senaatsjaar in de zetels van zijn leden plaats te zien nemen de Heren:

G. Kingma,	President.
J. D. Bierens de Haan,	Secretaris.
E. v. Walsum,	Thesaurier.
G. Cnoop Koopmans,	Archivaris.
C. M. F. van Rossem,	Commissaris.

De leden dienende zal de overdracht van waardigheid plaats vinden in een Openbare Senaatsvergadering op Dinsdag, 1 November a.s. te 20 uur, in de Benedenzalen van de Sociëteit „Phoenix”.

Namens den Senaat,

J. J. VAN MONSJOU,
Secretaris.

Van hun functies als leden van de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak werden ontheven en getooid met tekenen van eer, de Heren R. F. Röel, H. C. Blauwkuip, G. C. Flapje Jr., J. R. Kymmell en F. W. Craandijk. In hun plaats werden geïnstalleerd voor het Jaar 1950, de Heren:

W. H. Verloop,	President.
D. de Vries,	Secretaris.
Jhr. J. Buythel op ten Quuffert,	Vice-President.
H. C. Simon Thomas,	Commissaris A.
O. Sluizer,	Commissaris B.

Namens den Senaat,

J. J. VAN MONSJOU,
Secretaris.

De Senaat maakt bekend in zijn vergadering van 18 October l.l. geïnstalleerd te hebben tot leden van de Stem- en Schouwburg Commissie de Heren:

H. C. G. Langemeyer,	Secretaris.
W. J. G. Mees,	Commissaris
R. J. H. Röell,	Commissaris.

Namens den Senaat,

J. J. VAN MONSJOU,
Secretaris.

De Senaat maakt bekend in zijn vergadering van 24 October geïnstalleerd te hebben tot Réunie-Commissaris van het Jaar 1945, de Heren:

E. Waller,
E. C. Lely,
R. van Marwijk Kooy,
R. Brongers,

waarvan de beide laatsten tevens het Praedicaat „Reserve” mogen voeren.

De leden van de Commissie van Bijstand, de Heren R. F. P. Röell, N. Groenhardt, T. Ament, J. D. Bierens de Haan, D. R. P. Nanninga, F. W. Craandijk en L. F. D. ter Kuile zagen zich in deze vergadering met lof van deze functies ontheven.

Namens den Senaat,
J. J. VAN MONSJOU,
Secretaris.

„Er was eens te meer reden om te hameren” vond de voorzitter van de kamer.

Inderdaad was dit gerechtvaardigd, want het oppositielid was buitengewoon insubordinant. De oude voorzitter echter had dit oogmerk volkomen vergeten, zo geabsorbeerd was hij in zijn belangrijkste taak: het hameren. Hij klopte bescheiden doch overtuigend op de met de jaren kaal geworden plek in het groene laken. Deze plek fascineerde hem. Steeds duidelijker glom het ebbenhout door de dunner wordende draden van het weefsel. Voorzichtig blies hij de losgehamerde vezeltjes weg om daarna het laken weer aan dezelfde bewerking te onderwerpen. In een schoon visioen zag hij zich de laatste vezeltjes met het buiten de orde zijnde woord van een kamerlid weghameren. Het roodbruin van het hout zou eindelijk in zijn volle schoonheid in 't groen van het laken opengebloeid zijn. Toch zou hij zich op dit zinnebeeld van het gehandhaafde reglement van orde niet laten voorstaan, als alle afgevaardigden had hij een dienende taak.

Eens echter, eens op een gewone ochtend zal het zo vol zijn in de kamer, dat, zonder zelfs eerst de handtekeningen op de presentielijst te hebben geteld, de grondwet bij eenstemmigheid gemakkelijk geamendeerd kan worden.

In de kamer der afgevaardigden hangt dan een gegons, alsof een ingrijpende interpellatie komen moet. Hij ziet onmiddellijk dat het laken weg is, maar weet zijn emotie te beheersen, want een verrassing moet een verrassing blijven.

Dan wordt de vergadering ineens stil. Met een wijde zwaai worden de eiken deuren opengegoid. Omspoeld door de ruisende harmonieën van de vaderlandse hymne komt een commissie binnen. Hij heeft noch een Commissie van Rapporteurs, noch een andere commissie ter bestudering van staatsgewichtige problemen voor zich. Een van de leden draagt immers de kale plek in 't groene laken, in gulden lijst gevat!

Plechtig schrijdend buigt de stoet om de bureaux van de stenografen en adjunct-griffieren. Tevergeefs tracht hij zijn ontroering tot de orde te roepen, een traan glimt op zijn gerimpelde wang. O, historisch moment, men gaat hem toespreken. Het oppositielid, die het meest tot het slijten van het laken heeft bijgedragen, neemt het woord:

„Mijnheer de voorzitter, staat U mij toe het woord te voeren.” Luid gejuich van de banken der afgevaardigden. Dit lawaai deed de oude voorzitter uit zijn schone droom ontwaken.

„Mijnheer de voorzitter, staat U mij toe...” De rest werd overstemd door een gejoel van de rest.

Zag hij goed, stond daar nog steeds het oppositielid, die het woord ontnomen had? 't Kwam niet te pas, evenals het vergezellende onparlementaire lawaai. Eens te meer reden om te hameren, vond de oude voorzitter, en hij hamerde bescheiden doch overtuigend op het dunner wordende weefsel in het groene laken.

X.

Natuurlijk doe je dat niet meer als je O.H. bent, want dan weet je het wel;

Zeker als **Vijfde-jaars** niet, want dan dan ben je juist in het jaar, dat je alle corps-activiteiten vaarwel zegt om alleen nog eens een tijdje op de Societeit te zitten...

Als **Vierde-jaars** zit je midden in het werk en de baantjes — van alles te doen — en heb je geen tijd!

Trouwens als **Derde-jaars** ben je toch zeker de ruggegraat van het Corps en is dat al niet meer dan genoeg?

Om van het **Tweede jaar** maar niet te spreken — nu het eerste zure jaar voorbij is, gaan we een lekker de betere dingen doen,

en bovendien is daar het **Eerste jaar** voor, het jaar dat nog niet weet hoe je zulke dingen aanpakt.

NEEN, dan zend je geen mengelwerk, varia of tekeningen in voor de almanak en blij je rustig geloven dat het wel weer, net als alle andere jaren, ook zonder jouw medewerking zal gaan, en hoop je er maar het beste van en je sluit je volkomen aan bij de critiek die zal worden uitgebracht op de 96ste Almanak, maar die dan tenminste dit jaar het voordeel heeft te zijn een privé uitgave van de *Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar 1950* en zijn ere-leden.

Mocht echter enig lid van het Delftsch Studenten Corps menen zich niet te kunnen verenigen met de voorgaande gedachten, late hij dan zijn verantwoordelijkheid uiten bij de Commissie, gevestigd

Oude Delft 99 a

door het inzenden — onder motto — van

VARIA

MENGELWERK

TEKENINGEN.

zodat, bij gebleken zuiverheid van zijn gevoelens, hem zal kunnen worde uitgereikt een

Almanak, Goud op Snee.

'n BODSCHIK.

Ai'j in 'n ole tied in ons Twente noar de kärke heening, dan dee'j dat um 'nen Bischoep van Utrecht ('t Sticht, wee'j wal?) 'n lol te doon; dat woar 'n ker'l, dee zee dai'j Zoondags naor 'nen heerom mot lüstern.

Moar umdatte 't Sticht so wied vot is, enne der gen vliegmisschien noch woar, hat hee 'nen Drost van Twente under 'm stoan, um 'n betjen met oons leu te lullen, 't Was 'nen besten kerel, doar nig van, zoon'n besten dat wee 'nen harbarge in Delden noar 'nen kerel neumd heb. Ai'j 't nig gleuft, möj moar 'ns kommen kieken, der steet 'nen peerd op 'nen niendeur schilder.

Wie heb völle schik had met Oons Dros, want as hee an 'n foezel zat, dan dag hee nig meer an 'nen kärke, en kon hee meroakels best feesten. Now hef hee besluit noomen 'n wief te nemmen; of hee dat mag, weet wie nig, moar dat hee now gen Dros meer bliev'n kan dat kan 'n keend begriepen. Wie wilt ene zonder wief, zodat wie 'n neejen hebben motten. Tot zolange goan wie moar noar 'nen harbarge in Delden, en vroagen an 't peerd: „How geet 't met 'nen Dros?”

Noamens 'n Road,

Luuks van 'nen Smakkert,

SKRIEWER.

**UW MENGELWERK
AFGEKEURD?
WIJ PLAATSEN HET**

BALLADE VAN DE TROUBADOUR.

In vruchtbaar Knulgarije
Omringd door landerijen
Met pachters, die hun ruige
Verstompte koppen buigen
Beveiligd door een gracht en
Bewaakt door veertig wachten
Daar ligt in deze fabel
Het slot Indomitabel.

Het voetpad, dat naar hier leidt
Betreedt een dag met fierheid
Een man in purper hessie
Een zanger van professie
En pachters in landouwen
Zij staken ras het sjouwen
Bekijken met vereren
Zijn zonderlinge kleren.

De brug klapt voor hem neder:
Men stuurt zo'n gast niet weder.
Voor al wat tijd kan doden
Is dankbaarheid geboden.
De slotvoogd zelf, een rauwe,
Naast hem zijn jonge vrouwe
Gebiedt de trovatore
Hem wat te laten horen.

„Messire, naar Uw wensen”
Hij maakt een reverence,
Ontlokt een fleurig lied er
De snaren van zijn cither.
Hij zingt van troubadouren,
Die maagden jong ontvoeren,
Want vóór de Renaissance
Was dat zo de usance.

Al zingt hij die verhalen
Ziet hoe zijn ogen dwalen
En hoe zij blijven rusten
Op de gekeurste buste
Van slotvoogd's jonge gade
Zij is dan ook geen kwade
Voorwaar, gans Knulgarije
Zou met haar willen vrijen.

Al lijkt de bard geduchter,
Zijn hart is groen en schuchter
Want hij is al zijn leven
Een jongeling gebleven
Die braaf zijn liedjes leerde
Maar zo hij al begeerde
De traagheid van zijn zinnen
Toch nooit kon overwinnen.

Zijn hartstocht is intussen
Ditmaal toch niet te blussen
Zijn stem stukt bijna, as ie
Haar ziet, van louter passie.
Zijn vingers strijken snaren,
Maar in hem rijpt het klare
Plan, net als in zijn zangen
Dit vogeltje te vangen.

En is de zon verdwenen
Dan zoekt hij op zijn tenen
De plek, waar in die jaren
De slaapvertrekken waren
Hij hoort de slotvoogd razen
Bij 't legen van de glazen
Maar juist stapt in het bedje
Een teder silhouetje.

Zijn schroom is ras geweken
Hij rolt haar in de deken
Hij smooit de felle kreten
En op een paard gezeten
Weet hij, door snel ageren
De brugwacht te passeren:
Eén slag met scherpe sabel...
Adieu, Indomitabel!

De zoete vracht in deken
Geeft daarna taal noch teken
Hij volgt een hazepaadje
Naar een nabij bossaadje
Daar zal hij voor de vrouwe
Nu kleed en hart ontvouwen
Weg vliegt de doek. Hij kust er...
Des slotvoogds oudste zuster!

Hij is van alterage
Subiet op hol geslagen.
Zijn luchtkasteel, gebroken,
Heeft zich aldra gewroken.
Hij gaat op zoek naar water:
Na deze zware flater
Wil hij, de nooit beminde,
Nog slechts zijn einde vinden.

Heeft hij zich toen verzopen?
Zo had het kunnen lopen
Dan zou het versje klaar zijn
Maar mij zou het te naar zijn,
Ik houd niet van ellende
Ik houd van heppie-enden
Om goed te kunnen slapen
Heb ik iets nieuws geschapen.

Want juist was in de plassen
Een maagd zich aan het wassen.
Schoon aan de wal haar rok hing,
Vond zij de zaak niet shocking.
En toen zij naar hem lachte
Verkeerden zijn gedachten.
Hij werd verliefd, zij deed hem na,
Hij zong voor haar — etcetera.

D. V.

Het Bestuur van het Delftsch Studenten Muziek Gezelschap „Apollo” heeft tijdens de bestuurswisseling van 25 October het volgende aanschijn gekregen:

W. E. Röel,	President.
F. Lieftinck,	Secretaris.
H. J. C. Boertje,	Thesaurier.
J. Verster,	Bibliothecaris.
W. C. Muysken,	Commissaris.

F. LIEFTINCK,
Secretaris.

Voor de velen onder U, die het Lustrum diep beleefd hebben doet zich nu de gelegenheid voor om dit alles, en wel speciaal de Delftsche Dag in al zijn diepte en kleurenpracht nogmaals te aanschouwen en doorleven.

Want de D.S. A.F.V. heeft den Heer Dr F. H. Reijnders te Schipluiden bereid gevonden de volgens een door hem zelf ontwikkeld procédé gemaakte stereoscopische kleurenfilm van de Delftsche Dag te vertonen.

Ook enige andere stereoscopische films, die zeker het aanzien ten volle waard zijn, zullen vertoond worden. Tevens zal den Heer Reijnders een verhelderend woord spreken over de bijzondere merites van zijn vinding, welke een omwenteling zal betekenen in de stereoscopische cinematografie.

In verband met de beperkte apparatuur zal slechts een bepaald aantal leden het vertoonde in zijn volle diepte kunnen aanschouwen. De overigen zullen een „oppervlakkige” indruk van het gebodene krijgen.

Daar het Sociëteitsbestuur niet in staat is de benodigde spanning van 123,560 V bij 450,37 perioden te leveren wordt deze bijzondere gelegenheid gehouden in het gebouw voor Technische Physica, Mijnbouwplein 11, en wel op Donderdag 3 November te 20 uur.

Namens het Bestuur van de Delftsche Amateur Fotografen Vereniging,
J. MEIJERS,
Filmcommissaris.

Fa. H. C. JANSSEN

Noordeinde 38-40 — Delft

**Stalhouderij en Luxe
Autoverhuur**

Speciaal ingericht voor alle gelegenheden.

Dag en nacht geopend

Taxibedrijf

Telefoon 499

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde
Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstr. 40, Tel. 550302
Den Haag.

Académie de danse Rocco Dubois

Sinds jaren het adres van de Delftse studenten hervat haar

Studenten Dansclubs en Privélessen

Het summum op Dansgebied en Amusement

inschrijving aan het Hoofdinstituut: J. P. Coenstraat 34 te Den Haag
(Bezuidenhout Telefoon 77.19.09.)

Ook voor de lessen der Dansclubs, die gegeven worden in Gebouw PULCHRI STUDIO, Lange Voorhout, Den Haag.

Laat U terstond inschrijven

Door onze vele buitenlandse reizen kunnen wij U verzekeren, dat ook dit jaar Uw stoutste verwachtingen overtroffen zullen worden.

Bloembinderij

„FLORAL ART”

Binnenwatersloot 11

Telefoon 980

Delft

Voor Fotograaf...

Reijken

KOORNMARKT 72
TELEFOON 1765

Een aloude en
goede MOS

's avonds even nog
een BIERTJE bij

Jan Garos

Stoomblekerij
Chemische Wasserij

„OZON”

Telefoon 778426
VOORBURG

voor de Herenwas

A. 22

Voor APARTE KLEDING en HERENMODE ARTIKELEN
IN HET BETERE GENRE

Fa. A. J. VOS

Markt 14-16-18 Delft - Tel. 322

Speciaal adres voor AVONDKLEDING NAAR MAAT

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom

